

Sygn. akt I C 420/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Gajewska
Protokolant:	sekretarz sądowy Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 stycznia 2024 r. w P.

sprawy z powództwa F. S.

przeciwko A. D.

o zapłatę

o r z e k a

I. Oddała powództwo.

II. Zasadza od powoda F. S. na rzecz pozwanego A. D. kwotę 3 617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych 0/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

III. Nakazuje pobrać od powoda F. S. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszcu kwotę 226,56 zł (dwieście dwadzieścia sześć złotych 56/100), tytułem wydatków na wynagrodzenie tłumacza.

Sygn. akt I C 420/23 upr

UZASADNIENIE

F. S. wytoczył powództwo przeciwko A. D. o zapłatę kwoty 27 305,40 złotych (stanowiącej równowartość kwoty 6 137,70 Euro według kursu średniego EUR/PLN z dnia wytoczenia powództwa; 1 Euro = 4,4488 zł) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 26.09.2023r. do dnia zapłaty. Nadto, powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 28.12.2022r. powód zamówił u pozwanego, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), kompletny ładowacz czołowy (...) krótki pasujący do traktora rolniczego C. 68 za łączną cenę 6 137,70 Euro. Z uwagi na kwestie konstrukcyjne (ułożenie schodków do kabiny kierowcy) zamówienie złożone przez powoda miało charakter zindywidualizowany i było oparte na uprzednio przygotowanych rysunkach technicznych. Wykonana konsola ładownicza została opłacona na podstawie wystawionej faktury i miała zostać dostarczona do miejsca zamieszkania powoda na terenie Niemiec.

Powód podniósł, że po dostarczeniu konsoli do Niemiec, podczas jej montażu do ciągnika rolniczego powód stwierdził, że została ona wykonana nieprawidłowo, tj. niezgodnie z rysunkami technicznymi oraz ustaleniami i stąd całkowicie nie nadaje się do użytkowania, albowiem po jej zamontowaniu nie jest możliwe wejście do kabiny ciągnika. W związku

z powyższym, powód wielokrotnie kontaktował się z pozwanym w sprawie wymiany dostarczonego towaru. Nie przyniosło to jednak żadnego rezultatu. Dlatego też w dniu 05.09.2023r. powód skierował do pozwanego oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży ww. ładowacza i wezwał pozwanego do zapłaty, tj. do zwrotu ceny w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. Pismo zostało odebrane przez pozwanego w dniu 11.09.2023r. i pozostało bez oficjalnej merytorycznej odpowiedzi. Powód zaznaczył, że przedmiotowy towar cały czas „zalega” w jego miejscu zamieszkania i jest mu całkowicie nieprzydatny.

Powód wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie przez Sąd dowodu z dokumentów załączonych do pozwu oraz dowodu z przesłuchania powoda w charakterze strony.

Pozwany A. D. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu przyznał, że powód zamówił, a następnie kupił od pozwanego opisany w pozwie ładowacz. Wskazał, że dokonanie sprzedaży poprzedzały uzgodnienia stron co do jej przedmiotu, w szczególności powód otrzymał od pozwanego drogą e-mailową rysunek techniczny urządzenia obrazujący jego konstrukcję i wymiary celem sprawdzenia, czy odpowiada on potrzebom powoda. Powód potwierdził jednoznacznie, że sprawdził szkic i wymiary urządzenia się zgadzają. Wynika to wprost z załączonej do pozwu korespondencji mailowej. W związku z powyższym, pozwany dostarczył powodowi zakupione urządzenie, a powód odebrał je razem z fakturą VAT bez zastrzeżeń.

Pozwany podkreślił, że urządzenie zostało wykonane zgodnie z zaakceptowanym przez powoda rysunkiem technicznym i ustaleniami stron. Podniósł zarzut nieudowodnienia przez powoda, że sprzedane mu urządzenie rzeczywiście nie nadaje się do zgodnego z jego przeznaczeniem użytku i nie odpowiada uzgodnionej między stronami specyfikacji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 listopada 2022 roku F. S. złożył u A. D. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), zamówienie na kompletny ładowacz czółowy (...) krótki pasujący do traktora rolniczego C.68 rok produkcji 2000.

Zawarcie umowy sprzedaży poprzedzały czynione drogą e-mailową uzgodnienia stron co do wyglądu ładowacza. F. S. otrzymał od firmy (...) drogą e-mailową rysunek techniczny urządzenia obrazujący jego konstrukcję i wymiary celem sprawdzenia, czy urządzenie odpowiada jego potrzebom. F. S. potwierdził, że sprawdził szkic i że wymiary urządzenia się zgadzają.

W dniu 28 grudnia 2022 roku między stronami zawarta została umowa sprzedaży, której przedmiotem był ww. ładowacz. Zgodnie z fakturą VAT nr (...), F. S. uścił cenę 6 137,70 Euro.

Wykonana ładowacz został dostarczony do miejsca zamieszkania F. S. na terenie Niemiec.

Podczas montażu ww. urządzenia do ciągnika rolniczego, F. S. stwierdził, że nie zostało ono wykonane zgodnie z rysunkami technicznymi i ustaleniami i całkowicie nie nadaje się do użytkowania.

W dniu 05.09.2023r. F. S. skierował do A. D. oświadczenie o odstąpieniu od ww. umowy sprzedaży i wezwał go do zwrotu ceny w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. Pismo zostało dostarczone do firmy (...) w dniu 11.09.2023r. Zakreślony termin upłynął bezskutecznie.

(okoliczności bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Tak więc w niniejszej sprawie na powodzie spoczywał obowiązek udowodnienia faktów uzasadniających jego

roszczenie, a ponadto w myśl art. 232 k.p.c. ciążył na nim obowiązek wskazywania dowodów, z których wywodził skutki prawne.

Odnośnie inicjatywy dowodowej Sąd Rejonowy w Pieszku w pełni podziela utarte orzecznictwo Sądu Najwyższego, iż rzeczą sądu nie jest zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.) (vide wyrok Sądu Najwyższego z 17.12.1996r. w sprawie I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76; podobnie również wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 21.10.2003r. w sprawie I ACa 516/03, OSP 2004/9/118; wyrok Sądu Najwyższego z 07.10.1998r. w sprawie II UKN 244/98, OSNP 1999/20/662).

W ocenie Sądu powód nie sprostął ciężarowi wykazania, że zakupiony od pozwanego ładowacz nie został wykonany zgodnie z rysunkami technicznymi i poprzedzającymi zawarcie umowy ustaleniami e-mailowymi stron, przez co całkowicie nie nadaje się do użytkowania. Za niewystarczające na tę okoliczność Sąd uznał powołane przez powoda dowody z załączonych do pozwu dokumentów i dowód z przesłuchania powoda w charakterze strony.

Zdaniem Sądu, z uwagi na rozbieżne stanowiska stron, kwestia tego, czy przedmiotowy ładowacz został wykonany zgodnie ze złożonym przez powoda zamówieniem, wymagała wiadomości specjalnych, co czyniło koniecznym zasięgnięcie przez Sąd opinii biegłego sądowego (art. 278 § 1 k.p.c.). Tymczasem dowód ten nie został przez powoda zawnioskowany. Wniosku takowego nie złożyła również strona pozwana.

W tych okolicznościach, Sąd uznał, że roszczenie powoda nie zostało udowodnione, czego konsekwencją jest oddalenie powództwa w całości.

O kosztach procesu, mając jego wynik, Sąd orzekł na podstawie przepisów § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.) oraz art. 98 k.p.c. Na koszty procesu pozwanego składa się: kwota 3 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.

Na podstawie art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz.U. z 2020r., poz. 755), Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Pieszku kwotę 226,56 zł tytułem zwrotu wydatków na wynagrodzenie tłumacza, które tymczasowo wyłożone zostały z budżetu Skarbu Państwa.